

Warszawa, dnia 29 września 2001 roku

PREZES RADY MINISTRÓW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Magnificencjo Panie Rektorze,
Dostojny Senacie,
Szanowne Panie i Panowie Profesorowie,
Drodzy Studenci,

cieszę się mogąc skierować te słowa do miłej memu sercu Społeczności Akademickiej Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Wasz Uniwersytet powstał z połączenia Wyższej Szkoły Pedagogicznej i Politechniki Zielonogórskiej, dwóch dobrych i ambitnych uczelni. Środowiska obu tych szkół wyższych zdecydowały się na połączenie, mając świadomość, że dzięki temu wzrośnie ich prestiż. To dążenie było zgodne z wolą Rządu, który popiera tworzenie silnych szkół akademickich.

Uniwersytet Zielonogórski to jeden z czterech nowych uniwersytetów. Rok akademicki rozpoczynają także inne nowe uczelnie: siedem państwowych wyższych szkół zawodowych i 29 niepaństwowych wyższych szkół zawodowych. To bardzo ważne liczby, ponieważ obrazują politykę Rządu, który przez cztery lata stawiał sobie za cel budowanie „społeczeństwa wiedzy”. Stawiając na edukację, inwestował także w szkolnictwo wyższe.

Otwarcie każdej nowej szkoły, a szczególnie uniwersytetu to powód do dumy. Powinno radować przede wszystkim mieszkańców miasta i województwa, w którym powstaje. Wyższa uczelnia jest dla swojego otoczenia ogniskiem wysokiej kultury. To miejsce, gdzie kształtują się nasze wartości, gdzie rodzą się myśli piękne i mądre. Uniwersytet jest wielkim darem dla młodego pokolenia, dla studentów, którzy zasiadą w jego ławach. Życzę Wam – drodzy studenci – aby lata studiów stanowiły jeden z najpiękniejszych i najbardziej twórczych okresów Waszego życia.

Alma Mater to wielki skarb, który wymaga dbałości i oddania. Życzę Wam – Panie i Panowie Profesorowie – abyście potrafili ten skarb pielęgnować, abyście uczynili z Uniwersytetu Zielonogórskiego jedną z pierwszych uczelni w kraju.

Vivat Academia, Vivant Professores